

Вх. № М-23

София 08.02.2011 г.

ДО ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЧРЕЗ МИНИСТЪРА НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

Бездействие в 7-дневен срок от получаване на съобщението, жалбоподателят следва да внесе държавна такса в размер на 70 лева по сметката на ВАС, като представи документ за това. При неизпълнение на указанията, жалбата ще бъде оставена без разглеждане.
Дата 28.02.2011 г. Председател [подпис]

ЖАЛБА

От: Асоциацията на парковете в България
ул. Агним I №17; София 1303, чрез Тома Корнев
Управителния съвет

Преписи от жалбата да се изпратят на другите страни, които в 14 дневен срок от получаването и могат да представят писмен отговор/възражение и да посочат доказателства.
Дата 28.02.2011 г. Председател [подпис]

Няма
жалба
свързка!

Срещу: Постановено решение № 23 - 12/2010 г. – ПО ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА на МОСВ, от 24.01.2011 г. за одобряване осъществяването на инвестиционно предложение „Изграждане на енергиен парк и регулационен център” в ПИ №46663.52.477 в землището на гр. Малко Търново”, с възложител „САВ ЛАБОРАТОРИИ” ООД, в границите на Природен парк „Странджа”

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ВЪРХОВНИ СЪДИИ.

Обжалваме в срок Решение № 23 - 12/2010 г. на Министъра на околната среда и водите, което е публикувано на интернетстраницата на МОСВ на 25.01.2011 г.

С обжалваното решение Министъра на околната среда и водите одобрява инвестиционно предложение което включва и изграждането на фотоволтаичен парк на площ от 127 декара и извършването на ремедиация и последваща рекултивация на терена на хвостохранилище „Малко Търново” на площ от около 100 декара. Земеделският имот ПИ № 46663.52.477 в който се одобрява инвестиционното предложение и за който е издадено обжалваното решение:

- попада в землището на гр. Малко Търново и представлява земеделска земя по смисъла на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи;
- попада в границите на защитената територия Природен парк „Странджа” по смисъла на Закона за защитените територии (ЗТТ) ;
- попада в границите на **две защитени зони** по смисъла на Закона за биологичното разнообразие: Защитена зона BG0001007 “Странджа” за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна, включена в списъка от защитени зони, приет от Министерски съвет с Решение № 122/02.03.2007 г. (ДВ бр. 21/2007 г.) и Защитена зона BG0002040 “Странджа” за опазване на дивите птици, обявена със Заповед № РД-802/04.11.2008 г. на Министъра на околната среда и водите (ДВ бр.106/12.12.2008 г.).

Моля да отмените обжалвания акт Решение по ОВОС № 23- 12/2010 г. на МОСВ като незаконосъобразен и неправилен по следните съображения:

I. Мотиви относно незаконосъобразност:

1. По реда на Закона за защитените територии (ЗЗТ)

Съгласно чл.29 ал.2 на ЗЗТ природните паркове се управляват с цел :

1. поддържане на разнообразието на екосистемите и опазване на биологичното разнообразие в тях;
2. предоставяне на възможности за развитие на научни, образователни и рекреационни дейности;
3. устойчиво ползване на възобновимите природни ресурси при запазване на традиционни форми на поминък, както и осигуряване на условия за развитие на туризъм.

Одобреното с обжалваното решение инвестиционно предложение включва изграждането на фотоволтаичен парк на площ от 127 декара – дейност, която по никакъв начин не отговаря на регламентираните от ЗЗТ цели на управление на защитена територия от категорията „природен парк“.

2. По реда на заповедта за обявяване на територията за парк „Странджа“ - РД 30/24.01.1995 на МОС и Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ)

Заповедта за обявяване на Парк „Странджа“ - РД 30/24.01.1995 на МОС в частта ѝ за стопанисването и ползването на земеделските земи – т. 4, а) е дадено изискване за „запазването на предназначението и характера на стопанисване на земите“. Това изискване е неделима част от разпоредителното тяло на Заповедта като административния акт, където целите при стопанисване на земеделските земи представляват непротиворечив и ясен предмет на волеизявление, и съответно – е необходимо да бъдат спазвани при прилагането на чл. Чл. 31, т.9 от ЗЗТ.

Чл. 2 т.2 на ЗСПЗЗ регламентира, че земеделски земи са онези земи които са предназначени за земеделско производство и не са заети от енергийни съоръжения. Чл.4 ал.3 на ЗСПЗЗ регламентира че върху земеделските земи се разрешава строителство на сгради и съоръжения, свързани с ползуването им, при условия и по ред, установени със Закона за устройство на територията.

Одобреното с обжалваното решение инвестиционно предложение включва изграждането на фотоволтаичен парк на площ от 127 декара – дейност, която променя предназначението и характера на стопанисване на земеделската земя – от пасище понастоящем в урбанизирана територия по смисъла на чл.8 ал.1 на Закона за устройство на територията. В този смисъл строителството на фотоволтаичния парк задължително ще е свързан с промяна предназначението на имота от земеделската територия в урбанизирана територия, което от своя страна се явява нарушаване разпоредбите на заповед **РД 30/24.01.1995 на МОС** за обявяване на природния парк.

3. По реда на Закона за управление на отпадъците (ЗУО) и подзаконовите актове за неговото прилагане

В доклада по ОВОС не е направено определение на вида и характера на отпадъците от хвостохранилището които подлежат на ремедиация, което от своя страна води до липса на основание за произнасяне дали тяхното третиране с избрания метод е целесъобразно и дали метода е в съответствие на ЗУО. Това твърдение се доказва и от т. 16 от условията на решението.

Според нас не е достатъчно само посочването на характеристиките на отпадъците подлежащи на ремедиация според дефинициите по § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците (ДР на ЗУО) и § 1, т. 3 от ДР на ЗУО. За екологосъобразното управление в съответствие със ЗУО и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, докладът за ОВОС следва да съдържа подробна информация за класификацията на промишлени отпадъци съгласно Наредба № 3 от 01.04.2004г. Едва след извършване на дейността по класификацията за определяне на свойствата, състава и характеристиките на отпадъците по реда на глава II, раздел I от Наредба № 3 от 01.04.2004г. за класификация на отпадъците, които ще се третират в инсталацията може да бъде отговорено на въпросите свързани с управлението им и дали то е в съответствие със ЗУО, и с огносимото европейско законодателство -Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно отпадъците и за отмяна на определени Директиви.

II - Мотиви по целесъобразността на обжалваното решение

Обжалваното Решение ще доведе до загуби на държавата в размер до няколко милиона лева, защото в частта си одобряваща „ремедиация“ може да прикрие ползване на подземни богатства без заплащане на необходимите такси на собственика в лицето на държавата. То може да прикрие нарушение на законите за държавната собственост, за концесиите и за държавните помощи, вследствие на което може да бъде открита наказателна процедура срещу България за нарушаване на общностните договори.

Обжалваното решение съгласува дейност наречена в него „ремедиация“ – термин който не се среща в българското законодателство и българския език, и който прикрива липсата на изискуеми документи като план за рекултивация, технологичен проект за ползване на подземни богатства и др. Гаранция, че с издаденото решение няма да се извърши фактическо ползване на подземни богатства липсва в издаденото решение, независимо от изказаните опасения в процеса на неговото приемане от ВЕЕС.

Частта от имота върху който се извършва т. нар. „ремедиация“ е рекултивирано хвостохранилище средствата за което са отделени от държавния бюджет. В следствие имота е закупен от Община Малко Търново и съгласно Закона за защитените територии е публична общинска собственост и не може да се продава. Общината в нарушение на чл.10 ал.1 на ЗЗТ продава имота на инвеститора, заедно с подземните богатства в него, което е нарушение на чл.3 от Закона за подземните богатства.

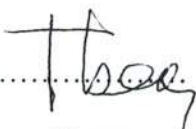
Съгласно наличните в документацията по ДОВОС приемателни протоколи хвостохранилище Малко търново е успешно рекултивирано. Поради успешната рекултивация то не попада в обхвата на задълженията по глава 8 от Закона за подземните богатства. Същевременно инвестиционното предложение касае неговата рекултивация - ремедиация. Ако хвостохранилището е рекултивирано, липсва основание за процедиране на

нова рекултивация. Ако не е рекултивирано, предственото инвестиционно предложение трябва да се гледа в рамките на процедурите по Закона за подземните богатства.

В ДОВОС е посочено че ИП касае извършване на „ремедиация“ на хвостохранилището чрез изпомпване на вода, същевременно процеса е предствен като "изземване, пресяване, промиване, филтруване, неутрализиране и утаяване" което касае очистване на твърди, а не на течни отпадъци. Посочената производителност на техниката, която ще извършва "ремедиацията" е "не повече от 100 т/ден", което говори за преработка на твърди, а не на течни отпадъци. Тази производителност създава съмнение по-скоро, че ИП представлява добив на метали от рекултивираното хвостохранилище, отколкото пречистване на води. Допълнителен мотив за това съмнение, е факта е че никъде в докладите по ОВОС не са посочени обемите на течните или твърди отпадъци, които ще подлежат на очистване и техните характеристики. Трябва да се посочи, че ако позволената продължителност на ремедиацията и производителност на техниката се изпълнят изцяло, то това би означавало обработка на 70 000 куб. м. вода – обем който говори за огромно подземно езеро – данни за което липсват в документацията. Всичко това ни кара да се усъмним, че ИП представлява прикрит добив на полезни изкопаеми в нарушение на Закона за подземните богатства. В този смисъл ако решението влезе в сила, държавата се съгласява с добива на няколко тона ценни метали без да се заплаща дължимото възнаграждение по реда на ЗПБ за подземно богатство от установено находище, като по този начин се нарушават и Законите за държавната собственост, за концесиите и за държавните помощи.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ВЪРХОВНИ СЪДИИ.

Моля на основание чл.173 АПК да отмените административния акт Решение № 23 - 12/2010 г. – ПО ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА на МОСВ, от 24.01.2011 г за одобряване осъществяването на инвестиционно предложение „Изграждане на енергиен парк и регулационен център“ в ПИ №46663.52.477 в землището на гр. Малко Търново“, с възложител „САВ ЛАБОРАТОРИИ“ ООД, в границите на Природен парк „Странджа“, като постановите акта за незаконосъобразен и неправилен.

С уважение.....

Тома Белев

Председател на УС на АПБ

Приложения: 2 броя от настоящата жалба за заинтересованите страни